

Ισοτιμία των δύο φύλων

Ορισμός

Φεμινισμός είναι το κοινωνικό κίνημα που αποβλέπει στην πλήρη χειραφέτηση της γυναίκας και στην κοινωνικοπολιτική της εξίσωση με τον άνδρα. Η λέξη προέρχεται από τη λατινική λέξη femina = γυναίκα

Ιστορική αναδρομή

Στην προϊστορική εποχή πιστεύεται ότι ο ρόλος της γυναίκας ήταν κυρίαρχος. Ο Bachofen υποστηρίζει ότι στην πρώτη μορφή της ανθρώπινης κοινωνίας επικρατούσε η μητριαρχία, άποψη που υιοθετήθηκε από πολλούς κοινωνιολόγους. Στη Μινωική εποχή οι γυναίκες είχαν κάποια σχετική ελευθερία. Στην αρχαία Αθήνα η γυναίκα ήταν περιορισμένη στο σπίτι. Στη Σπάρτη βρισκόταν σε καλύτερη θέση και μόνο στη Μυτιλήνη, την πατρίδα της Σαπφώς, η γυναίκα είχε δικαιώματα και επιτρεπόταν η μόρφωσή της. Στους άλλους αρχαίους λαούς της Ανατολής και της Δύσης η θέση της ήταν αξιοθρήνητη. Ο χριστιανισμός διακήρυξε την απελευθέρωση της γυναίκας, αλλά ουσιαστικά με τη Διακήρυξη των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου στην Αμερική, τη Γαλλική επανάσταση και το κίνημα του Διαφωτισμού άρχισε να ωριμάζει η αντίληψη για την παραχώρηση δικαιωμάτων στη γυναίκα. Στη χώρα μας το 1930 δόθηκε στις γυναίκες - άνω των τριάντα ετών - δικαίωμα ψήφου για τις δημοτικές εκλογές και το 1952 απέκτησε το δικαίωμα του «εκλέγειν» και «εκλέγεσθαι». Το 1975 με άρθρο του Συντάγματος ορίστηκε ότι «Οι Έλληνες και οι Ελληνίδες έχουν ίσα δικαιώματα και υποχρεώσεις» και κατοχυρώθηκε πλήρως η ισότητα μεταξύ των δύο φύλων στη χώρα μας. Στις περισσότερες χώρες της Ασίας και της Αφρικής ο ήλιος του φεμινισμού δεν ανέτειλε ακόμη και, όπως φαίνεται, θα αργήσει πολύ να ανατείλει.

Το φεμινιστικό κίνημα επιδιώκει κυρίως:

- Ίσα δικαιώματα και υποχρεώσεις των δύο φύλων σε όλους τους τομείς δραστηριότητας.
- Ίσες ευκαιρίες στην εκπαίδευση.
- Επαγγελματική ισότητα και ίση αμοιβή με τον άνδρα για ίσης αξίας εργασία.
- Τα ίδια πολιτικά δικαιώματα και, επομένως, συμμετοχή και της γυναίκας σε όλα τα επίπεδα της δημόσιας και πολιτικής ζωής.
- Κοινή ευθύνη για την ανατροφή των παιδιών.
- Κατάργηση της προίκας.
- Κοινωνική ελευθερία.

Αίτια υποτίμησης της γυναίκας

1. Η αντίληψη των πατριαρχικών κοινωνιών βασιζόταν στη γυναικεία αδυναμία:

- προσφοράς στη γεωργική παραγωγική δραστηριότητα
- συμβολής στον αγώνα διαφύλαξης των αγαθών από ξένη επιβουλή.

2. Ο αποκλεισμός της γυναίκας από τη μόρφωση και την επαγγελματική κατάρτιση.

3. Τα μεταδιδόμενα στις επόμενες γενιές, κι από τις ίδιες τις γυναίκες, στερεότυπα και προκαταλήψεις, σχετικά με τη φυσική και νοητική κατώτερότητα της γυναίκας.

4. Οι σκοπιμότητες που εξυπηρετούν αυτές οι αντιλήψεις:

- εκλογίκευση της κυριαρχίας του αρσενικού

Σχεδιάγραμμα Έκθεσης Ισοτιμία των δύο φύλων

- εκμετάλλευση των γυναικών
- αδράνεια ορισμένων γυναικών και αποποίηση των ευθυνών τους.

5. Τα ΜΜΕ:

- προβάλλουν πρότυπα υπεροχής του άνδρα και υστέρησης της γυναίκας
- εκμεταλλεύονται τη γυναίκα στη διαφήμιση
- την εμφανίζουν αδύναμη και καταξιομένη μόνο στο πλευρό του άνδρα
- την παρουσιάζουν ως πλάσμα ανόητο, ανίκανο να σκεφτεί, με μοναδικό στόχο να γοητεύσει τον άνδρα

6. Η επιβάρυνση της γυναίκας με:

- τους παραδοσιακούς ρόλους (νοικοκυρά, σύζυγος, μητέρα κλπ)
 - τους σύγχρονους (εργαζόμενη, κοινωνικά και πολιτικά δραστηριοποιημένη)
- έχει ως αποτέλεσμα την αδυναμία της να ανταποκριθεί επάξια σε όλους, και κατ' επέκταση τη σκόπιμη γενίκευση της.

7. Η εκπαίδευση με τα πρότυπα που προβάλλει και την αποσιώπηση ή υποβάθμιση του πραγματικού της ρόλου, σε καίριες ιστορικές στιγμές.

Αποτελέσματα

Για το άτομο

A. Στη ζωή των γυναικών

1. κοινωνική περιθωριοποίηση
2. συμπτώματα χαμηλής αυτοεκτίμησης:
 - έλλειψη αυτοπεποίθησης
 - παθητικότητα
 - συμπλέγματα κατωτερότητας
3. διατήρηση των παραδοσιακών ρόλων στην οικογένεια, όπου έχει όλη την ευθύνη: νοικοκυριό, ανατροφή των παιδιών
4. περιορισμός του ελεύθερου χρόνου, με την ένταξή της στην παραγωγική δραστηριότητα
5. αποχή από τις κοινωνικές δραστηριότητες
6. διλήμματα και συνειδησιακά προβλήματα, από την έλλειψη χρόνου για ανταπόκριση σε όλες τις υποχρεώσεις
7. στον εργασιακό χώρο αντιμετωπίζει εντονότερα το πρόβλημα της ανεργίας, της εκμετάλλευσης, της άνισης και άδικης αμοιβής, των αυθαίρετων απολύσεων.
8. εκμετάλλευση του γυναικείου φύλου από τα ΜΜΕ στη διαφήμιση
9. περιορισμένη συμμετοχή στο συνδικαλισμό, στην πολιτική και στις υψηλόβαθμες διοικητικές θέσεις

B. Στη ζωή των ανδρών

1. ανάληψη δυσβάστακτων υποχρεώσεων
2. άγχος από τις αγωνιώδεις προσπάθειες για ανταπόκριση στο ρόλο του ισχυρού
3. εγωισμός και ρατσιστικές αντιλήψεις για το γυναικείο φύλο

Για την κοινωνία

1. δυσαρμονία στις σχέσεις των δύο φύλων (ανταγωνισμός, καχυποψία, υποκρισία κ.α.)
2. κρίση στο θεσμό της οικογένειας, που επηρεάζει την ψυχολογία και των παιδιών
3. διατήρηση των εξουσιαστικών δομών στην κοινωνία, με αποτέλεσμα τον αυταρχισμό και τις κοινωνικές αδικίες
4. στέρηση της κοινωνίας από άξια παραγωγικά άτομα, με τον παραγκωνισμό της γυναίκας στον επαγγελματικό στίβο.

Επιτεύγματα του γυναικείου κινήματος

1. Ισοτιμη εκπαίδευση της γυναίκας με τον άνδρα σε όλες τις βαθμίδες.
2. Κατάργηση των διαχωριστικών γραμμών σε επαγγέλματα ανδρικά και γυναικεία.
3. Καθιέρωση, στο δημόσιο τουλάχιστον τομέα, ίσης αμοιβής άνδρα και γυναίκας για ίση προσφορά εργασίας.
4. Κατάκτηση του δικαιώματος του εκλέγειν και του εκλέγεσθαι.
5. Αναθεώρηση του οικογενειακού δικαίου και κατάργηση του αναχρονιστικού θεσμού της προίκας.
6. Η γυναίκα παύει να ζει περιορισμένη στο σπίτι. Ξεπεράστηκαν τα ταμπού και οι προκαταλήψεις.
7. Με τη συμμετοχή της στην κοινωνική και δημόσια δράση, απέδειξε την ισοτιμία της με τον άνδρα, ενώ πολλές φορές τον υπερέβη.

Προϋποθέσεις για πραγματική ισότητα

1. Πνεύμα ισοτιμίας των δύο φύλων στα δικαιώματα και στις υποχρεώσεις.
2. Αλληλοβοήθεια και αλληλοσυμπλήρωση στους ρόλους που ο καθένας έχει αναλάβει, μέσα σε πνεύμα συνεργασίας και αμοιβαιότητας.
3. Αλληλοκατανόηση και συναίνεση, που υλοποιείται με τον ειλικρινή διάλογο.
4. Αλληλοσεβασμός, που προϋποθέτει τον αυτοσεβασμό.
5. Παιδεία ανθρωπιστική για την καλλιέργεια του σεβασμού προς την ανθρώπινη οντότητα, ανεξάρτητα από φύλο, ηλικία και κοινωνική τάξη.
6. Σωστή αγωγή και διαπαιδαγώγηση, που θα υπερβαίνει τις προκαταλήψεις και τις δεισιδαιμονίες και θα καλλιεργεί πνεύμα κριτικό και καινοτόμο.
7. Η οικογένεια να γαλουχεί τα παιδιά της με πνεύμα ισότητας και σεβασμού, χωρίς διακρίσεις σε αγόρια και κορίτσια.
8. Η Πολιτεία θα πρέπει να μεριμνά, ώστε η νομοθετική και ουσιαστική κατοχύρωση των δικαιωμάτων της γυναίκας, σε θέματα οικογενειακού και εργασιακού δικαίου που έχει θεσπίσει, να γίνονται πράξη κι όχι να παραμένουν γράμμα του νόμου κενό.
9. Τα επιτεύγματα του φεμινιστικού κινήματος να μη γίνονται αντικείμενο εκμετάλλευσης για πολιτικούς, ωφελιμιστικούς ή άλλους σκοπούς.

10. Καλλιέργεια του πολιτιστικού επιπέδου της κοινωνίας, που θα αποδέχεται τα θετικά στοιχεία της παράδοσης, αλλά θα απορρίπτει καθετί αναχρονιστικό και ρατσιστικό.

11. Η ίδια η γυναίκα, με τις ενέργειές της, να καταξιώνει την προσωπικότητά της. Η υπευθυνότητα και η πολύπλευρη δραστηριότητά της, θα αποσπάσουν και δεν θα απαιτήσουν το σεβασμό από τους άλλους.

Η εργασία, μέσον απελευθέρωσης και ανεξαρτησίας της γυναίκας

- Η Σιμόν ντε Μπωβουάρ υποστηρίζει ότι «η γυναίκα θα χειραφετηθεί μονάχα με τη συμμετοχή της στην παραγωγή. Και η συμμετοχή της είναι δυνατή στη νεότερη μεγάλη βιομηχανία που όχι μονάχα δέχεται σε μεγάλη κλίμακα γυναικεία εργατικά χέρια αλλά και τα αξιώνει».

- Με την εργασία η γυναίκα, όπως άλλωστε κάθε εργαζόμενος, δημιουργεί. Αισθάνεται, επομένως, τη χαρά της δημιουργίας, στοιχείο που δε συνοδεύει το δούλο, όποιας μορφής εργασία κι αν ασκεί.

- Η εργασία την εξασφαλίζει οικονομικά. Στην οικονομική εποχή μας, η «αυτάρκεια» είναι προϋπόθεση των επιλογών και της δυνατότητας για την υλοποίησή τους.

- Συνεισφέρει οικονομικά στην οικογένεια αλλά και στο ευρύτερο κοινωνικό σύνολο, πράγμα που την καθιστά ισότιμο μέλος της κοινωνίας, αφού η εργασία αποτελεί έκφραση της κοινωνικότητας του ανθρώπου.

- Διευρύνεται ο ορίζοντας των ενδιαφερόντων της, καθώς οι επαφές δε σταματούν πλέον στο στενό οικογενειακό κύκλο.

- Συμμετέχει σε συνδικαλιστικές, πολιτικές και πολιτιστικές δραστηριότητες.

Προβλήματα της σύγχρονης γυναίκας

A. Στις χώρες της Ανατολής

- Η θέση της είναι ανάλογη του Μεσαίωνα.

- Η πείνα και η φτώχεια στερούν γενικά από τον άνθρωπο κάθε έννοια αξιοπρέπειας.

- Αντιμετωπίζεται ως «tes» (= αντικείμενο), ενώ οι πολιτείες δεν παίρνουν κανένα μέτρο για τη βελτίωση της θέσης της.

- Δε συμμετέχει στην πολιτική ζωή, δε μορφώνεται, δεν προστατεύεται νομικά.

B. Στις χώρες της πολιτισμένης Δύσης

Η θέση της έχει βελτιωθεί σε σχέση με το παρελθόν. Η ισότητα έχει κατοχυρωθεί με ανάλογες νομικές διατάξεις. Όμως, μένουν να γίνουν πολλά για να φτάσει στην πλήρη εξίσωσή της με τον άνδρα. Συγκεκριμένα:

- η εργασία της στο σπίτι δε θεωρείται ακόμη εργασία και δεν αμείβεται

- η βελτίωση της θέσης της στην αγορά εργασίας δεν είναι ανάλογη με το ποσοστό συμμετοχής της στο εργατικό δυναμικό

- περιορίζεται σε «γυναικεία» επαγγέλματα, με μισθούς πολύ κατώτερους των ανδρών, ενώ η ανεργία πλήττει, κυρίως, το γυναικείο πληθυσμό

- αντιμετωπίζει τον ανταγωνισμό των συναδέλφων της με άνισους όρους, που της περιορίζουν τις

δυνατότητες επαγγελματικής εξέλιξης

- η προκατάληψη για την κατωτερότητά της δεν έχει ακόμη εξαλειφθεί τόσο από τους άνδρες όσο κι από τις ίδιες
- η μητρότητα λειτουργεί, κυρίως στον ιδιωτικό τομέα, ανασχετικά στην επαγγελματική αποκατάσταση και εξέλιξή της
- τα ΜΜΕ την εκμεταλλεύονται. στη διαφήμιση την αντιμετωπίζουν ως πνευματικά ανώριμη, ενώ προβάλλουν μόνο τη σωματική της ομορφιά. Της προκαλούν μια σειρά ενοχές για την αδυναμία της να ανταποκριθεί στους πολλούς και ποικίλους ρόλους ως εργαζόμενη, νοικοκυρά, σύζυγο, μητέρα. Την παρουσιάζουν εύπιστη
- εξακολουθεί να επικρατεί η νοοτροπία των ξεχωριστών ρόλων ανάμεσα στα δύο φύλα.

Αμοιβή ή όχι από την πολιτεία για την οικιακή εργασία:

1. Η οικιακή εργασία δεν αναγνωρίζεται από όλους ως σημαντική προσφορά της γυναίκας. Οι παραδοσιακές αντιλήψεις για το θέμα αυτό έφτασαν να ταυτίζονται με τη γυναικεία φύση:

- η υποτίμηση της γυναίκας συνεπάγεται υποτίμηση και του έργου της
- επειδή η οικιακή εργασία δεν έχει εμφανή κοινωνική προσφορά, αμφισβητείται ευκολότερα και υποτιμάται η σημασία της.

2. Η άποψη για αμοιβή της γυναίκας από την πολιτεία, για την οικιακή της εργασία, φαίνεται αρχικά θετική:

- αποδεικνύει την αναγνώριση ως εργασίας της οικιακής προσφοράς.
- τονώνει ψυχολογικά τη γυναίκα και την ενισχύει οικονομικά, απαραίτητο στοιχείο κοινωνικής αποδοχής στην οικονομική εποχή μας.

3. Επειδή, όμως, η προσφορά της γυναίκας στο σπίτι απευθύνεται σε οικεία πρόσωπα:

- η μίσθια προσφορά θα επιτείνει την ήδη προβληματική στις μέρες μας λειτουργία της οικογένειας.
- τέτοιου είδους προσφορά δεν αξιολογείται με οικονομικά κριτήρια. Χρειάζεται η παιδεία και η ηθικότητα του ανθρώπου για τη σωστή αποτίμηση της γυναικείας «θυσίας».

4. Η αξία της γυναικείας προσφοράς θα γίνει περισσότερο αντιληπτή, αν το κάθε μέλος της οικογένειας αναλάβει υπεύθυνα μέρος της οικιακής εργασίας. Τότε:

- η κούραση, ο χρόνος και η σημασία της γυναικείας προσφοράς θα αξιολογηθούν καλύτερα.
- θα δοθεί παράλληλα η δυνατότητα στη γυναίκα να εργαστεί έξω από το σπίτι, να αναπτύξει επαγγελματική δραστηριότητα με προοπτικές εξέλιξης.

Γιατί δεν είναι ορθή η διάκριση σε ανδρικές και γυναικείες εργασίες

Σε παλαιότερες εποχές επικρατούσε έντονα η αντίληψη για τη διάκριση μεταξύ των αντρικών και γυναικείων ενασχολήσεων, με αποτέλεσμα να διαχωρίζονται τα επαγγέλματα σε αντρικά και γυναικεία. Στην εποχή μας η διάκριση αυτή τείνει να εκλείψει ολοκληρωτικά. Ειδικότερα στη χώρα μας, με το Σύνταγμα του 1975, επήλθε πλήρως η εξίσωση των δυο φύλων σε όλους τους τομείς και επομένως και στην εργασία.

* Στην εποχή μας η γυναίκα παρακολουθεί σπουδές, με αποτέλεσμα να μην υστερεί έναντι των ανδρών με οποιοδήποτε έργο και αν ασχοληθεί. Η εκπαίδευση στην εποχή μας παρέχεται και στα δύο φύλα, ώστε και η γυναίκα να ενημερώνεται και να εξειδικεύεται εξίσου με τον άνδρα. Η

Σχεδιάγραμμα Έκθεσης Ισοτιμία των δύο φύλων

εκλογή του επαγγέλματος σήμερα είναι συνάρτηση της προσωπικότητας και όχι του φύλου.

* Οι θεσμοί επιτρέπουν στη γυναίκα να καταλαμβάνει οποιαδήποτε θέση και να ασκεί το επάγγελμα της αρεσκείας της.

* Η σύγχρονη τεχνολογία απάλλαξε τα άτομα από την κοπιαστική, την επίπονη χειρωνακτική εργασία και δεν απαιτείται πια να καταβληθεί μεγάλη μυϊκή δύναμη για την εκτέλεση κάποιου έργου. Ο αυτοματισμός επικρατεί σε όλες σχεδόν τις μορφές εργασίας, με αποτέλεσμα να μπορεί και η γυναίκα να συμμετέχει ισότιμα με τον άνδρα.

* Η καθημερινή πραγματικότητα επιβεβαιώνει ότι σε όλες τις θέσεις εργασίας η γυναίκα είναι εξίσου αποδοτική με τον άνδρα ή, σε πολλές περιπτώσεις, αποδοτικότερη από αυτόν. Επίσης, σε θέσεις εργασίας που θεωρούνταν παραδοσιακά αντρικές, αποδεικνύονται εξίσου αποδοτικές με τους άντρες.

* Ο μύθος ότι οι άνδρες είναι ευφυέστεροι από τις γυναίκες έχει επιστημονικά αλλά και πρακτικά καταρριφθεί. Αυτό, εξάλλου, επιβεβαιώνεται και από τις γενικές εξετάσεις των μαθητών για την εισαγωγή τους στα Ανώτατα Εκπαιδευτικά Ιδρύματα ή την πλήρωση θέσεων στο Δημόσιο.

Όσοι υποστηρίζουν ότι πρέπει να υπάρχει διαχωρισμός στις απασχολήσεις ανδρών και γυναικών διακατέχονται από ρατσισμό και κοινωνική προκατάληψη σε βάρος της γυναίκας. Δεν έχουν απαλλαγεί ακόμη από το σύνδρομο του άνδρα - αφέντη ή της πατριαρχικής οικογένειας. Το φαινόμενο αυτό παρατηρείται, κυρίως, στις υπανάπτυκτες και αναπτυσσόμενες χώρες.

Αποτελέσματα από την ισότιμη αντιμετώπιση της γυναίκας στην εργασία

- Οικονομική ανάπτυξη σε οικογενειακό και εθνικό επίπεδο.
- Πρόοδος στην παιδεία και στην επιστήμη.
- Κοινωνική πρόοδος, κοινωνική δικαιοσύνη, κοινωνική συνεργασία.
- Ηθική δικαίωση της γυναίκας.
- Απαλλαγή της γυναίκας από τα συμπλέγματα κατωτερότητας, αλλά και του άνδρα από τα συμπλέγματα ανωτερότητας.
- Δημοκρατικός τρόπος διακυβέρνησης, ανθρώπινα δικαιώματα.
- Ορθή λειτουργία της οικογένειας, οικογενειακή γαλήνη, ορθή αγωγή στα παιδιά.
- Προωθείται ευκολότερα η επίλυση των παγκόσμιων προβλημάτων.

Τρόποι αντιμετώπισης της νοοτροπίας των διακρίσεων

* Η οικογένεια να καλλιεργεί στα μέλη της πνεύμα ισοτιμίας και ισονομίας μεταξύ των δύο φύλων.

* Η παιδεία και ειδικότερα η εκπαίδευση:

- Να καταπολεμά τις προκαταλήψεις σε βάρος της γυναίκας και να παρέχει ορθή αγωγή στους νέους.
- Να παρέχεται ορθά ο επαγγελματικός προσανατολισμός.

* Η Πολιτεία:

- Να θεσμοθετεί κανόνες εξίσωσης των δύο φύλων και να ενδιαφέρεται και για την πιστή

Σχεδιάγραμμα Έκθεσης Ισοτιμία των δύο φύλων

εφαρμογή των θεσμών.

- * Τα μέσα μαζικής ενημέρωσης, οι πνευματικοί άνθρωποι και οι διάφοροι φορείς κοινωνικοποίησης να καλλιεργούν το πνεύμα ισότητας των δύο φύλων.
- * Να συνειδητοποιηθεί από όλους μας ότι δεν είναι δυνατόν να υπάρχουν στεγανά και ανυπέρβλητα εμπόδια στον τομέα της εργασίας όσον αφορά τους άνδρες και τις γυναίκες.
- * Οι άνδρες να συνειδητοποιήσουν ότι είναι άδικη και απάνθρωπη η αντίληψη που θέλει τη γυναίκα να μη συμμετέχει στις κοινωνικές εξελίξεις ισότητα με τον άνδρα.
- * Οι ίδιες οι γυναίκες να αγωνίζονται καθημερινά για την υλοποίηση των δικαιωμάτων τους και να μην επαφίεται στη διάθεση των ανδρών η εφαρμογή των κανόνων που προβλέπουν την ισότητα των δύο φύλων. Να συνειδητοποιήσουν ότι στη ζωή δε χαρίζεται τίποτα αλλά τα πάντα κατακτώνται.

Γιατί επιβάλλεται η αρμονική συνεργασία των δύο φύλων

Είναι γεγονός ότι οι άνδρες σε ορισμένες χώρες με δυσκολία απεμπολούν τα δικαιώματα που είχαν και έχουν και με μεγαλύτερη ακόμη δυσφορία συμβιβάζονται με την αντίληψη της εξίσωσης των δύο φύλων. Από την άλλη, επίσης, πλευρά πολλές γυναίκες, ωθούμενες από τον αέρα του φεμινισμού και προσπαθώντας να πάρουν «εκδίκηση» για την καταπίεση αιώνων, φτάνουν σε προκλητικές ακρότητες που εξοργίζουν ακόμη και τους πιο καλόβουλους άνδρες. Ωστόσο, αν θέλουμε να οδηγηθούμε στην ατομική πρόοδο και στην κοινωνική ευημερία, είναι καιρός πια να παραμεριστεί η ανδροκρατική αντίληψη, να αποφευχθούν τα ακραία φαινόμενα του φεμινισμού και να επικρατήσει η ειλικρινής και ισότιμη συνεργασία μεταξύ των δύο φύλων. Μόνο τότε θα προοδεύσουν τα άτομα και οι κοινωνίες, γιατί θα επέλθει ανάπτυξη σε όλους τους τομείς της ανθρώπινης δραστηριότητας. Ειδικότερα, με την ισότιμη και ειλικρινή συνεργασία:

- * Επιτυγχάνεται η οικονομική ανάπτυξη, γιατί υπάρχουν περισσότερα εργατικά χέρια, λαμβάνονται περισσότερες πρωτοβουλίες, ευνοείται ο προγραμματισμός και η οργάνωση και αυξάνεται η ποσότητα και η ποιότητα της παραγωγής.
- * Επέρχεται ουσιαστική πρόοδος στην παιδεία και ειδικότερα στην εκπαίδευση. Η εκπαιδευτική διαδικασία υλοποιεί ευκολότερα και ασφαλέστερα τους στόχους της, γιατί οι γυναίκες είναι απαραίτητες, ίσως και περισσότερο από τους άνδρες, σε κάποιες φάσεις της εκπαίδευσης. Νηπιαγωγοί, δάσκαλοι, καθηγητές Γυμνασίων, Λυκείων και Πανεπιστημίων συνεργαζόμενοι με ισοτιμία και ειλικρίνεια προωθούν αποτελεσματικότερα το δύσκολο έργο της εκπαίδευσης.
- * Επικρατεί κοινωνική ομαλότητα. Στην κοινωνία επικρατεί η άμιλλα, η συνεργασία, ο διάλογος και παύουν οι αντιπαραθέσεις μεταξύ των δύο φύλων. Μέσα σε κλίμα ομαλότητας είναι φυσικό να προωθείται η επίλυση των κοινωνικών προβλημάτων και να δημιουργείται κοινωνική συνείδηση και στα δύο φύλα. Με τον τρόπο αυτό αναπτύσσονται ομαλά οι διαπροσωπικές σχέσεις και αποβάλλεται η εγωπάθεια.
- * Αίρεται η αδικία σε βάρος των γυναικών. Η αντιμετώπιση της γυναίκας ως κατώτερου όντος από τον άνδρα, εκτός του ότι είναι και ανήθικη στάση ζωής, επιφέρει και κοινωνική δυσλειτουργία. Με την αναγνώριση των δικαιωμάτων της αντιμετωπίζεται με ισότητα, με ειλικρίνεια, με ανιδιοτέλεια και εκλαμβάνεται ως αξία και όχι ως μέσο για εκμετάλλευση. Είναι φυσικό η κατάσταση αυτή να ευνοεί τη συνεργασία και την πρόοδο.
- * Πετυχαίνεται η ψυχική ηρεμία και ισορροπία και των δυο φύλων. Οι άντρες αποβάλλουν τα

Σχεδιάγραμμα Έκθεσης Ισοτιμία των δύο φύλων

συμπλέγματα ανωτερότητας και οι γυναίκες τα συμπλέγματα κατωτερότητας. Η ισότιμη και ειλικρινής συνεργασία οδηγεί και τα δύο φύλα στη διαπίστωση ότι οι ικανότητές τους είναι ίδιες και ότι είναι άδικο και ανέντιμο να καλλιεργούνται αντιλήψεις που υποβαθμίζουν τη γυναίκα. Η κατάσταση αυτή πληροί με ικανοποίηση τις γυναίκες, τις απαλλάσσει από την εσωστρέφεια και τις εφοδιάζει με αυτοπεποίθηση, αισιοδοξία και αγωνιστικότητα, καταστάσεις που οδηγούν στην καλύτερη αξιοποίηση των ικανοτήτων τους.

* Με τη συμμετοχή της γυναίκας στο πολιτικό «γίγνεσθαι» αναβαθμίζεται και η πολιτική ζωή. Είναι παράλογο οι γυναίκες, που αποτελούν το ήμισυ και πλέον του πληθυσμού της γης, να μη συμμετέχουν στην πολιτική ζωή. Με την ενεργό συμμετοχή τους θα υπάρξουν περισσότερες απόψεις και προτάσεις σχετικά με τη θεσμοθέτηση δικαιότερων κανόνων για τη ζωή των ατόμων και των κοινωνιών. Εξάλλου, είναι παραλογισμός για θέματα γυναικών να αποφασίζουν στο κοινοβούλιο μόνο οι άνδρες. Ακόμη με τη συμμετοχή των γυναικών στην πολιτική προωθείται η αξιοκρατία, εμπεδώνεται η δημοκρατία και κατοχυρώνονται τα ανθρώπινα δικαιώματα, παράγοντες που συμβάλλουν στην πρόοδο.

* Η συμμετοχή και της γυναίκας στις πολιτιστικές δραστηριότητες συμβάλλει στην πολιτιστική πρόοδο. Οι Τέχνες και τα Γράμματα γνωρίζουν άνθιση και τα καλλιτεχνικά ρεύματα πλουτίζονται και διευρύνονται από τις πρωτότυπες απόψεις των γυναικών.

* Αποβάλλεται ο ρατσισμός του άντρα - αφέντη, που θέλει τη γυναίκα τεκνοποιητική μηχανή και αποτραβηγμένη μόνο στις εργασίες του σπιτιού και στο μέγαλωμα των παιδιών. Η ευθύνη για τα παιδιά βαραινεί και τα δύο φύλα και με τον τρόπο αυτό δίνεται η δυνατότητα και στη γυναίκα να συμμετέχει στα κοινά, να προσφέρει και να δραστηριοποιείται με περισσότερη άνεση στην επίλυση των κοινωνικών προβλημάτων.

* Οι γυναίκες - μητέρες, όταν αισθάνονται κοινωνικά απελευθερωμένες και ισάξιες με τον άνδρα, επιτελούν καλύτερα τον προορισμό τους ως μητέρες και συμβάλλουν στην ορθή αγωγή των παιδιών, αγοριών και κοριτσιών. Η ήρεμη ψυχοσύνθεση της γυναίκας-μητέρας σηματοδοτεί κοινωνίες με καλύτερο μέλλον.

* Με τη συνεργασία και των δύο φύλων, σε κρατικό και παγκόσμιο επίπεδο, προωθούνται και επιλύονται ευκολότερα τα οικολογικά προβλήματα, τα θέματα πολέμου και ειρήνης, η δυστυχία στον τρίτο κόσμο και άλλα παρόμοια προβλήματα που μαστίζουν την ανθρωπότητα στην εποχή μας.

* Τέλος, οι γυναίκες, όταν αισθάνονται ισότιμες και τους παρέχεται η δυνατότητα να ασχοληθούν με όλα τα θέματα, που αντιμετωπίζουν τα άτομα και οι κοινωνίες στην εποχή μας, αισθάνονται ψυχική πληρότητα και ολοκληρώνονται ως προσωπικότητες, καταστάσεις που ευνοούν την ατομική και κοινωνική πρόοδο.

Από όσα αναφέρθηκαν γίνεται φανερό ότι αποτελεί αναγκαιότητα η ισότιμη και ειλικρινής συνεργασία μεταξύ ανδρών και γυναικών, αν θέλουμε την ατομική πρόοδο και την κοινωνική ευημερία. Ωστόσο, πρέπει και στην πράξη να υλοποιείται η άποψη αυτή. Αυτό θα συμβεί, αν οι άνδρες απαλλαγούν από την παραδοσιακή νοοτροπία του άντρα-αφέντη και οι γυναίκες με υπευθυνότητα και σοβαρότητα αναλάβουν πρωτοβουλίες και αγωνιστούν για την κατάκτηση και διασφάλιση των δικαιωμάτων τους.

*Σχεδιάγραμμα Έκθεσης
Ισοτιμία των δύο φύλων*

*Σχεδιάγραμμα Έκθεσης
Ισοτιμία των δύο φύλων*

*Σχεδιάγραμμα Έκθεσης
Ισοτιμία των δύο φύλων*